

ALAPTANÍTÁSOK

A hit törvénye 1. – Megigazulni hit által

Dicsőség az Úrnak! Egy új sorozatot kezdünk, amelynek a címe: törvény, vagy kegyelem.

A gyülekezetben úgymond ez talán a legkevésbé megértett terület.

A keresztény úton, a szeretetúton talán ez a legalapvetőbb dolog, hogy megértsük, mi a különbség a törvény és a kegyelem között!

Legtöbbször azt gondolják a keresztények, hogy a megigazulás annyit jelent, mint helyes magatartásforma. De nem ez a biblikus igazság!

Az igazság, hogy a megigazulás része Isten természetének, és Isten helyezi belénk a megigazulást, amikor az Ő családjának tagjává válunk. Újjászületéskor válunk igazzá Isten előtt - és amikor újjászülettem, és Istenben megigazultam, azt a megigazulást már nem tudom jobbá tenni.

A Biblia azt is tanítja, hogy az ember saját erejéből való megigazulás Istennek olyan, mint a szennyes ruha, ezért meg kell tanulnunk Isten megigazulásából megélnünk!

Hatalmas fényt hozott az életemben, amikor megértettem a Bibliából, hogy Ő a saját igazságát adta nekünk!

Meg szeretnék először határozni a kegyelem szót: annyit jelent, mint Isten kegyeltjének lenni.

Ha nézzük a Bibliában, akkor sokszor a 'kegyelem' helyett 'kegyeltként' halljuk fordítva. Ugyanaz a görög szó az eredete. Ha tehát kegyelemben állunk Istennél, akkor Isten kegyeltjei vagyunk. Amikor Isten kegyelméről beszélünk, akkor Isten kegyeltjeként leszel Isten előtt. Amikor újjászületett kereszténnyé válsz, akkor Isten kegyeltje leszel, és úgy tekint rád, mint saját gyermekére.

A kegyelmet úgy is meg lehetne határozni, mint meg nem szolgált szeretetet. De a teljes értelme ennek: Isten kegyeltjének lenni.

A legtöbb keresztény ennek ellenére nem tekint úgy magára, mintha Isten kegyeltje lenne, és nem tekintenek úgy magukra, mint ahogy Isten szereti őket.

A legtöbb keresztény küzdelmeket folytat az életében, hogy tessen Istennek. A legtöbb keresztény megpróbál még jobbnak tűnni Isten előtt, hogy Isten boldogabb legyen velük.

Isten már akkor szeretett minket, amikor még mi nem voltunk érdemesek erre a szeretetre. Isten már *akkor* kedvelt minket. Isten már *akkor* a kegyeltjének tekintett engem.

Ha nem vigyázunk, akkor az ördög csapdájába eshetünk, azáltal, hogy megpróbálok tetszeni Istennek azáltal, hogy a természetemet megpróbálom megváltoztatni.

Isten adott nekem egy új természetet.

Volt egy ó ember természetem is, de Isten azt mondja, hogy azt vetkőzzem le, tegyem le.

A legtöbb keresztény beleesik abba a csapdába, hogy ezt az óemberi természetet próbálják korigálgatni - de nem érdemes ezzel foglalkozni, mert az óember természete romlottságban van.

Efezus 4:22-24

„Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való óembert, mely meg van romolva a család kívánságok miatt; Megújuljatok pedig a ti elméteknek szelleme szerint, és felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtett igazságban és valóságos szentségben.”

A Biblia mondja tehát, hogy tegyük le az óembert! Ennek ellenére a keresztények legtöbbje nagyon sokat fordul az óember bűnös természetéhez, és megpróbálják a múltban elkövetett bűneiket úgymond jóvá tenni, pedig ez az óember keresztire feszített Jézus Krisztussal.

Mi nem tudjuk tehát megtenni. Senki nem tudja azt az óemberi természetet kijavítani. Még Isten sem tudta kijavítani.

Isten azt mondja: *tudom, hogy mit teszek veled! Megöllek téged! Megölöm ezt az óember természetet!*

A legtöbb keresztény azt mondja, hogy: *igen, miért kellene azzal foglalkozni, amelyet Isten már elítélt?*

A Biblia azt tanítja, hogy az óember annyira romlott, hogy az meghalt Jézus Krisztussal. A Biblia azt is tanítja, hogy az óember elment a pokolba Jézus Krisztussal. És amikor az igazságosság beteljesedett – mondta Isten, ez azt jelentette, hogy a bűn miatti büntetés megfizettetett - az ember most megváltást nyerhet.

Jézus Krisztus, amikor feltámadt a halálból, az összes láncot lerázta magáról, amelyet a pokol megpróbált ráerőltetni! És amikor Jézus feltámadt a halálból, mi is együtt Ővele feltámadtunk, és akkor kaptunk Tőle egy új természetet, és most, kétezer év múltán, ha Krisztushoz megyünk, odaadja nekünk ezt az új természetet.

A sátán azon munkálkodik, hogy megpróbálja veled elhitetni, hogy ez valójában nem történt meg. Hogy a keresztből való feltámadás tulajdonképpen nem ért semmit. Megpróbál rávenni arra, hogy az óember természetében ragadjál.

Ez az egyik nagy csapdája tehát az ördögnek: megpróbál minket a kegyelemből visszavinni a törvényhez. A törvényekhez való szigorú ragaszkodás pedig úgy elterjedt a gyülekezetben, mint egy fertőző, ragályos betegség. Saját törvényeket alkotunk magunk és mások számára. Saját törvényeket hozunk, mint annak idején a farizeusok tettek.

A farizeusok abban az időben törvényeket hoztak és módosítottak, a szombatról például. És amikor a farizeusok és a szadduceusok összejöttek, és törvényeket hoztak, és módosítottak, 70 különböző definícióját hozták meg például a jó cselekedeteknek, és ha ezeket valaki nem tartotta be, akkor megtörte ezáltal a törvényt, és bűnösnek nyilvánított.

Jézus ezeket a törvényeket az öregek hagyományainak nevezte.

Hozzáadták tehát a törvényeiket tulajdonképpen a Tízparancsolathoz. Ezt olyan nagymértékben kiterjedten művelték, hogy végül is a törvények mellé egy egész iskola mennyiségű módosítást hoztak.

Az írástudók voltak azok abban az időben, akik a törvényt tanították. Ők voltak azok, akik szakértelemmel magyarázták a törvényt. Ezek az írástudók szájjal terjedő tanításai határozták meg az emberek mindennapi életét a legkisebbig menő részletekig.

Az írástudók *tanították* tehát azokat a törvényeket, amelyeket saját maguk és a vének hoztak létre. Abból a célból, hogyha valaki betöltötte ezeket a törvényeket, akkor mindenféle lelkiismeret és bűntudat nélkül élhetett - gondolván, hogy tetszik Istennek.

Természetesen ezeket a törvényeket nem volt élő ember, aki mind betölthette volna.

Máté 15:1-9

„Akkor írástudók és farizeusok jöttek Jézushoz, Jeruzsálemből, mondván: Miért hágják át a Te tanítványaid a vének rendelkezéseit? Mert nem mossák meg a kezeiket, mikor enni akarnak. Ő pedig felelvén monda nékik: Ti meg miért hágjátok át az Isten parancsolatját a ti rendelkezéseitek által? Mert Isten parancsolta ezt, mondván: Tiszteld atyádat és anyádat, és: Aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal lakoljon. Ti pedig ezt mondjátok: Aki atyjának vagy anyjának ezt mondja: Templomi ajándék az, amivel megsegíthetnélek: az olyan akár ne is tisztelje az ő atyját vagy anyját. És erőtlenné tettétek az Isten parancsolatját a ti rendelkezéseitek által. Képmutatók, igazán prófétált felőletek Ézsaiás, mondván: Ez a nép szájával közelget hozzám, és ajkával tisztel engem; szíve pedig távol van tőlem. Pedig hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai.”

Máté 23:1-4

„Akkor szóla Jézus a sokaságnak és az Ő tanítványainak, Mondván: Az írástudók és a farizeusok a Mózes székében ülnek: Annakokáért amit parancsolnak néktek, mindazt megtartjátok és megcselekedjétek; de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjétek. Mert ők mondják, de nem cselekszik. Mert ők nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik; de ők az ujjukkal sem akarják azokat illetni.”

Jézus tehát azt tanította, hogy: *olyan terheket tesztek az emberek vállára, amit saját magatok sem tudtok elviselni!*

Sajnos a keresztény gyülekezetekben manapság ugyanezt tesszük!

Gondoljátok csak el, hányszor hallottátok ezt keresztény testvérektől, hogy: *te nem imádkozol eleget! Neked többet kell imádkoznod!*

Én is tettem már ilyet régebben: megkérdeztem egy alkalom előtt, hogy *ki imádkozott ezért az alkalomért?* Valóban nem azzal a szándékkal kérdeztem meg, hogy bizonyos emberek ezáltal büntudatba kerüljenek, vagy hogy lelkiismeret furdalásuk legyen, büntudatuk legyen, hogy ők nem imádkoztak ezért az alkalomért.

Pedig amikor előre jelzed, hogy valakinek mit kellene tenni, ha ezt nem teszi meg, ezáltal büntudata lesz. A legtöbb ember érzi a szívében, ha nem imádkozott eleget, és akkor bűnösnek érzi magát.

Sajnos vannak prédikátortok, akik így prédikálnak, és miután a prédikáció folytán a hívők bűnösnek érzik magukat, utána kihívják őket az oltárhoz, hogy ettől a büntudattól megszabadítsák őket. Az emberek ezekről az alkalmakról büntudattal, lelkiismeret furdalással térnek haza, hogy: *tényleg többet kellett volna imádkoznom!*

Természetesen az ima jó. Nem azt mondom, hogy ne imádkozzatok, de különböző módjai vannak az imádságnak. Nem a törvényből kifolyólag imádkozunk, hanem azért imádkozunk, mert szeretjük Istent a szívünkben, és szeretjük az embereket is.

Van egy másik nagy törvénycsoport a gyülekezetben, amely a családdal kapcsolatos. A családnál is természetesen megvan a helye az imádságnak. Itt a földön a keresztény életet nem lehet sikerrel élni imádság nélkül. De amint ebből törvényrendszert hozunk, akkor terheket teszünk ezáltal az emberekre, és mivel az emberek ezt nem tudják betölteni, ezért bukás és kudarccal lesz a vége az életüknek.

Amikor például azt mondod a hívőknek, hogy: *naponta két órát kell imádkoznod* - akkor ezáltal a törvény alá helyezted őket, és meg fognak bukni! Kikerülnek a kegyelemből, és visszakerülnek a törvény alá.

Mindannyian hoztunk ilyen törvényeket az életünkben.

Én saját magam számára is hoztam ilyen törvényeket. Elhatároztam, hogy minden nap fogok egy órát imádkozni, és ezt nem tartottam be. És amikor a prédikációra került a sor, az ördög rögtön azzal kezdte, hogy: *látod, látod, most nem imádkoztál eleget. Hogyan kívánod, hogy Isten Szelleme ma hatalmasan mozduljon? Nem imádkoztál eleget!*

A bűntel kapcsolatban is megpróbáltam a cselekedetek felé elmozdulni. Az ördög mondta, hogy: *nem bűntölsz eleget.* A Bibliaiskola éve alatt kerültem ebbe a hibába.

Az ördög rögtön csapdába ejt, és megpróbál visszahozni a törvény alá, és abban a pillanatban, amikor erre rájöttem, abbahagytam a bűntölést. Az igazság az, hogy Isten jelenléte miatt nem kell, hogy imádkozzak, mert Isten jelenléte bennem van, és ott van az alkalmakon is.

Az igazság tehát, hogy olyan törvényeket hozunk, amelyek súlyosak a számunkra, sem magunk, sem mások nem tudjuk betartani.

Abban a pillanatban, amikor nem tudjuk betölteni a saját magunk hozta törvényeket, akkor bűnösnek érezzük magunkat - ezért a keresztény életünk nem egy könnyű, boldog, csodálatos élet, hanem egy nehézkes, büntudattal teljes élet. Ahelyett, hogy boldogan járnánk az életünket, hogy Istennel együtt járhatunk.

A kereszténység tehát egy nehézkes tehernek tűnik az emberek számára.

Pontosan úgy, mint Isten dicsőítésénél is. Tudjátok, hogy még ebből is tanítási alapelveket hoztak létre? Azt is meghatározzák a hívőknek, hogy hogyan kell Istent dicsőíteni.

Beszéltem Ausztráliában egy gyülekezeti taggal, és megkérdeztem, hogy az elmúlt évben mit tesztetek? Azt válaszolta, hogy: *az elmúlt évben tanítottuk a hívőket arra, hogy hogyan kell Istent dicsőíteni.*

Egy teljes évet ezzel töltöttek!

El lehet menni, tanfolyamokon megtanítják, hogy hogyan kell Istent dicsőíteni, és ha nem követed azt a 21 lépést, amit ők előírnak, és ha nem töltöd be ezt a 21 lépést, akkor te ott megbuktál.

Tehát a dicsőítésből is törvényeket hoznak. A dicsőítést is törvényben tudják csak megtenni.

Tehát mindenben törvényeket hoztunk. A kereszténység minden területén ott vannak a törvények.

Ugyanez történik a családon belül is. A tanítások elterjedtek a családdal kapcsolatban is. Meghatározzák, hogy mi a férj feladata a családban, meghatározzák az ő felelősségét. Meghatározzák a feleség felelősségi körét.

Hallottatok-e már ilyen fajta tanításokat vajon? Én sajnos találkoztam ilyennel: azonnal előkapja a pásztor a Bibliáját, és bizony ráönti a törvényt a feleségre, vagy a férjre. Meghatározzák, hogy mit jelent a család urának lenni.

Ugyanazok a törvények, amelyeket a farizeusok hoztak az Ószövetségben!

A Biblia valóban mondja, hogy a család feje a férj.

Azt is mondja a Biblia, hogy szombat napon ne dolgozz!

Ha ezt a kettőt összeveszed, rögtön lehet bele tenni cselekedettel kapcsolatos törvényeket: mi a cselekedet, és mi a nem jó cselekedet?

Amikor a gyülekezet összegyűl, meghatározták, hogy mit jelent a család főjének lenni, és mi az, amit nem jelent. Mi a különbség?

Nagy kötöttségeket hoz ez, ha megnézik ezeket a tanításokat, hogy mit jelent a család főjének lenni, mert ezáltal ezeket az emberi lépéseket kell betartanod, ahelyett, hogy a Szent Szellem vezetésére figyelnél.

Meghatározzák, hogy a férjnek kell lenni annak, aki a pénzt kezeli. Attól függetlenül, hogy lehetséges, hogy a pénzhez abszolút nem ért a férj. Lehet, hogy még alkoholista is.

Hallottatok-e már ezeket a teljesen szélsőséges tanításokat?

Én már láttam olyan férjet, aki annyira nem tudott a pénzzel bánni, hogy az utolsó centjét is elvesztette, és a család otthon éhezett. De a keresztény törvény ugye azt mondja, hogy *neki* kell a pénzt kezelni. Őneki be kell tölteni ezt a törvényt, *ő* kezelheti csak a pénzt.

Vannak esetek, amikor a férj nem képes arra, hogy betöltse ezt. Miért kell a férjnek olyan helyzetbe helyezni, amit nem tud betölteni? Miért nem hagyjuk a családot szintén a kegyelemben élni? Miért kell a családot a törvények alá tenni?

Miért kell egyáltalán törvényeket hozni?

Értitek-e, hogy miről beszélek?

Néha, ha egy házaspárt hagysz egyszerűen magára, minden családban, hagyod őket a kegyelem alatt, és hagyod, hogy hadd kövessék ők maguk a Szent Szellem vezetését, akkor a férj rájöhet esetleg, hogy a feleség sokkal ügyesebb nála.

Tudjátok, hogy a Bibliában még egy kitűnő feleség példája is megtalálható? Ez a Bibliában, az Ószövetségben van. Ez a kitűnő feleség egy nagyon ügyes feleség. Megvizsgál egy földterületet, és utána megveszi!

Nem én írtam a Bibliát!

Megnézzük ezt az esetet a Példabeszédekben:

Példabeszédek 31:10-31

„Derék asszonyt kicsoda találhat? Mert ennek ára sokkal felülmúlja az igazgyöngyöket. Bízik abban az ő férjének szíve, és annak vagyona el nem fogy. Jóval illeti őt és nem gonosszal, az ő életének minden napjaiban. Keres gypjat vagy lent, és megkészíti azokat kezeivel kedvvel. Hasonló a kereskedő hajókhöz, nagy messziről behozza az ő eledelét. Felkel még éjjel, eledelt ad az ő házának, és rendel ételt az ő szolgálóleányinak. Gondolkodik mező felől, és megveszi azt; az ő kezeinek munkájából szőlőt plántál. Az ő derekát felövezi erővel, és megerősíti karjait. Látja, hogy hasznos az ő munkálkodása; éjjel sem alszik el az ő világa. Kezeit veti a fonókerékre, és kezeivel fogja az orsót.

Markát megnyitja a szegénynek, és kezeit nyújtja a szűkölködőnek. Nem félti az ő házanépét a hótól; mert egész házanépe karmazsinba öltözött. Szőnyeget csinál magának; patyolat és bíbor az ő öltözete. Ismerik az ő férjét a kapukban, mikor ül a tartománynak véneivel. Gyolcsot sző, és eladja; és övet, melyet ad a kereskedőnek. Erő és ékesség az ő ruhája; és nevet a következő napnak. Az ő száját bölcsen nyitja meg, és kedves tanítás van nyelvén.

Vigyáz a házanépe dolgára, és a restségnek étvét nem eszi. Felkelnek az ő fiai, és boldognak mondják őt; az ő férje, és dicséri őt: Sok leány munkálkodott serénységgel; de te meghaladod mindazokat! Csalárd a kedvesség, és hiábavaló a szépség; amely asszony féli az Urat, az szerez dicséretet magának! Adjatok ennek az ő keze munkájának gyümölcséből, és dicsérjék őt a kapukban az ő cselekedetei!”

Nézzük csak meg ezt a 16. verset újra!

Példabeszédek 31:16

„Gondolkodik mező felől, és megveszi azt; az ő kezeinek munkájából szőlőt plántál.”

Az én Bibliám azt mondja, hogy ez az asszony, azaz az én feleségem föld felől gondolkodik, és megveszi azt! Vagyis gondolkodott rajta, és utána ő maga döntött!

Mondd csak meg nekem, te farizeus vagy? Te a törvény alatt vagy ezen a területen? Miért nem jössz vissza a törvény alól, és miért nem kerülsz be Isten kegyemébe? Legyél egy boldog keresztény!

Tudjátok, néha az édesanyának nagyobb bölcsessége van a gyermekek nevelésében, mint az édesapának - de ott vannak a tanítások, hogy az *apa* a feje a háznak. Néha a férfi számára nehézségek vannak - de a törvény azt mondja, hogy *neked* kell megtenni! És ha nem teszi meg, akkor sajnós kudarcot vallott, mert a törvénynek nem tett eleget!

Ha tehát megvannak a törvényeim, hogy hogyan kell élni, mint egy keresztény - és ha te feleség vagy, akkor alá kell vetned magadat a férjednek, és ha nem teszed, akkor vége a világnak, mert a keresztény gyülekezet el fog ítélni téged. Alávetettségre fognak keríteni téged!

Az igazság az, hogy csodálatos igazságokat betarthatatlan törvényekké hoztunk!

A Biblia azt tanítja, hogy a férjnek úgy kell szeretnie a feleségét, mint ahogy Jézus szereti a gyülekezetet.

Mindenből törvényeket hoztunk! Annak ellenére, hogy Isten *kegyelemből* váltott meg minket! Isten a törvény alól szabadított meg minket.

Ha be akarod tölteni a törvényt egy bizonyos oldalról, akkor viszont minden pontban a törvény alá tartozol. Ha a törvény által akarod a megigazolást, akkor a törvénynek minden egyes pontjában igaznak kell lenned!

A törvényekhez való ragaszkodás, azok betartása teljesen reménytelen dolog, mert nem vagyunk tökéletesek.

Én tudom, hogy én nem vagyok tökéletes - és legtöbbeteket nagyon jól ismerem. Isten mindannyiunkat kegyelméből váltott meg, és kegyelembe helyezett minket. Azért, hogy mi úgynevezett 'nem tökéletes' emberek élhessünk!

A kegyelem tehát annyit jelent, mint Isten kedveltjének lenni. Kegyelemmel teljesnek, Isten kegyeltjének lenni.

Ez vagy te!

De ha eddig törvények alatt éltél, ez egy nagyon furcsa dolog most neked.

Én lennék Istennek kedveltje?

Mert ha eddig a törvények betartásában éltél, akkor tele vagy büntudattal. Az kell, hogy legyél, büntudattal teljes, mivel nem vagy tökéletes. Ha a törvény alatt élsz, akkor folyamatosan bukásokban élsz. Teljesen mindegy, hogy melyik törvényre figyelsz éppen, nem tudod őket betartani! Azért mert nem vagyunk tökéletesek.

Nézzük most meg, mit tanít Isten a Bibliában, mire való a törvény!

Galata 3:23-24

„Mielőtt pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk, egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünké lett, hogy hitből igazuljunk meg.”

A törvény a nevelő mesterünk volt, hogy Jézushoz vezessen minket.

A törvény addig volt jó, amíg engem elvezetett oda, hogy tudtam, hogy bűnös vagyok. Tudtam a törvényen keresztül, hogy reménytelenül elveszett vagyok ebben a világban. Tudtam, hogy meg kell találnom a Megváltómat. Amikor ez megtörtént az én életemben, akkor a törvény befejezte a szerepét az életemben. A törvény nem vihet tovább engem ennél. A törvény nem tud engem megváltani! A törvény nem tud engem szentté tenni!

Ha a szentséget megpróbáljuk törvények alapján létrehozni, akkor tönkre tesszük a kegyelmet! Pontosan azt a csodálatos dolgot rontjuk el, amit Isten nekünk adott - a kegyelmet!

A legtöbb kereszténynek, én úgy hiszem, hogy egy keverék az élete: a kegyelem és a törvény egy keverékében él. Kegyelemből megkapja a megváltást, de azért egy kis törvényt is odavesznek, abban az esetben, ha bűnt követnének el.

A kereszténység sajnos ebben a keverékben él.

Galata 3:25

„De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt.”

Miután hit által megkaptad a kegyelmet, többé nem vagy a törvény alá vetve!

Nem törvény és kegyelem, hanem: *vagy* örvény, *vagy* kegyelem. Vagy törvény alatt vagy, vagy a kegyelem alatt élsz.

Nem azt mondom, hogy akkor nyugodtan bűnben élhetünk, úgyis itt a kegyelem! Pál is azt mondta, hogy Isten mentsen ettől! Ez tehát nem azt jelenti, hogy megkaptuk az engedélyt arra, hogy most bűnben élhessük, hanem arról a szabadságról beszélünk, amelyet Isten akar adni, hogy szabadságban élhessünk. Arról beszélek, hogy a keresztények élvezhessék életüket Istennel való együtt járásukban. Hogy *élvezhessék* az életüket.

Úgy hiszem, hogy ez nagyon-nagyon szomorú, hogy a legtöbb keresztény sajnos egy nagyon nehéz súlyos, terhekkal teljes keresztény életet él, ahelyett, hogy egy boldog élete lenne!

Az nagyon szomorú, hogy a keresztények legtöbbször még beszélni sem mer a meg nem váltott világról! Annyira szigorúak a törvényeik, hogy nem is hallgathatnak másfajta zenét, csak keresztény zenét.

Természetesen én is legjobban a keresztény zenét szeretem hallgatni, de abban sincs semmi rossz, ha klasszikus zenét hallgatok.

A keresztényeknél még olyan csoportokat is találtak, akik egyszerűen nem közösködnek olyanokkal, akik nem keresztények. Nem vállalnak közösséget senki mással.

A legsúlyosabb kötöttségeket itt Magyarországon találjátok a keresztények életében. Igazán, valójában súlyosan megkötözött, törvényekkel telítődelt keresztények.

Az lenne a feladatunk, hogy szabadság felé vezessük a keresztényeket, nem hogy még súlyosabb kötöttségbe tegyük őket! Az lenne a dolgunk, hogy megszabadítsuk az embereket!

Nem azt mondom, hogy tehát úgynevezett szenny zenét is hallgass! Arról beszélek, hogy egy kereszténynek tudnia kellene, hogy ki kell mennie a világba, és ott evangelizációs munkát kell folytatnia Jézusról, és meg kell, hogy legyen a szívében az a szeretet az elveszett világ felé, hogy megmentse őket a pokolba vezető útról!

Nem arról van tehát szó, hogy a kegyelem engedélyt ad arra, hogy akármilyen bűnös életet élj, hanem arról van szó, hogy szabadon éld az életedet Isten vezetése alatt. Hogy letedd végre azt a terhet, hogy küzdelmek árán, cselekedetek árán akarsz tetszeni Istennek!

A kegyelemben nincsenek súlyok és terhek! Jézus Krisztus megváltott minket!

A törvény mindig küzdelmeket hoz az életedbe! A törvény nyomást hoz az életedbe! A törvény nehézségeket, keménységet hoz az életbe!

A kegyelem nem! A kegyelem lehetővé teszi, hogy fellélegezhessünk. A kegyelem lehetővé teszi azt is, hogy hibázhassunk. A kegyelem lehetővé teszi a számomra, hogy én az legyek, aki. A kegyelem neked is lehetővé teszi a számodra, hogy az legyél, aki vagy.

A kegyelem az, ahogy Jézus Krisztus irányomban viselkedett. Egy bűnöst váltott meg bennem Jézus.

Kolosse 2:6

„Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne.”

Ahogy elfogadtad a Jézust, úgy járjál benne!

Hogyan fogadtam el Jézust? Kegyelem által!

Mit kellett *tennem*, hogy elfogadjam Jézust? Semmit! Hacsak azt nem, hogy meg kellett kérnem, hogy jöjjön a szívembe!

Amikor Jézust elfogadtam, akkor bizony egy elég durva, goromba ember voltam, és önző. És amikor mondja az Ige, hogy: *amint elfogadtátok Jézust, úgy járjatok benne* - Jézusban járjatok tehát, Jézus kegyeltjeként! A kegyelemmel teljes hely pedig nem törvényekkel teljeset jelent!

Én nem tartozom a törvény alá! Nem élek büntudatban sem. Az én életemmel kapcsolatban nincs büntudat az életemben, nincs büntudatom! Volt időszak az életemben, amikor igazából élveztem a Jézussal való együtt járást.

Amikor elmész a gyülekezetbe, és ott azt mondják neked, hogy: *Isten olyan magasan megközelíthetetlenül szent, és én olyan bűnös vagyok* - akkor elveszted a barát Jézusodat, és rájössz arra, hogy milyen tökéletes Istened van!

És tudjátok, volt, hogy évekbe került, amíg újra megtaláltam azt az igazi barát Jézusomat! Ez bizony előfordult pár alkalommal a keresztyén életem során. Elvesztettem a barát Jézusomat, és egy törvényekkel telítődött Istent szolgáltam.

Sajnos annyi keresztyéyen lehet látni ezt a súlyos leterheltséget. Elvesztették a barátságot Jézussal.

Olyan nagyon sokan kapnak megváltást az én alkalmaimon. Látod rajtuk azt a boldogságot, és aztán elkeverednek ezekben a törvényekkel teljes gyülekezetekbe, és legközelebb látod őket, teljesen le vannak terhelve. Szomorúak.

Tanuljátok meg, hogy a törvény vezérlő mesterünk volt, hogy Jézushoz vezessen!

Amikor a törvény elítélt téged, azt mutatta, hogy te a pokol felé vezető úton vagy, nincs remény, Istenhez kell jutnod! El kell fogadnom Jézusomat, mint Megváltómat – akkor a törvény megtette az ő részét, és a törvény nem tud engem tovább követni a kegyelem útján.

Most szabad vagyok Isten kegyelméből!

A *kegyelem* az, ami szabaddá tesz engem. A *törvény* az, amely a bűn ismeretét hozza az életedbe. Elmagyarázza a törvény, hogy mit jelent a bűn. Elmagyarázza, hogy a káromkodás bűn. Elmagyarázza, hogy az összes többi dolog, az bűn. És ha azon veszem magam, hogy az egyiket teszem, akkor tudom, hogy bűnös vagyok, elveszett vagyok.

A törvény azt is mondja, hogy ha ezeket a dolgokat teszed, akkor elkárhoztatsz, a pokolba kerülsz. És amikor magamra tekintek, akkor látom, hogy: *igen, én ezeket a dolgokat teszem. Vagyis a pokolba megyek. Hogyan tudok én innen kimenekülni? Jézus az én mentségem!*

Amikor ezt felfedezted, akkor a törvény megtette a részét. A törvény volt az iskolamesterem. Megtanított engem, hogy nincs remény a számomra Jézus Krisztuson kívül. Akkor a törvény beteljesedett, mert a törvény Jézus Krisztushoz vezetett engem.

Az Úr Jézus Krisztus üdvösséget kínál neked, azért, amit a kereszten elvégzett. Mert Jézus Krisztus beteljesítette Isten igazságát. Ezt nagyon fontos megérteni! Isten igazságos! Ez az Ő alapvető tulajdonsága! Isten igazságos, és megigazítja azt, aki hozzá hit által jön. Azért, mert Isten igazságos, velünk is csak igazságosan bánhatott.

A törvény, amely jó, és igazságos és szent, azt mondja neked, hogy te elítélt vagy, és te a pokolba kerülsz. De Isten szeretett téged, és Isten igazságos, ezért Istennek be kellett ezt a törvényt töltenie.

Isten nem mondhatta azt, hogy: *mivel én szeretlek téged, hát akkor felejtjük el a törvényt.*

Mert a törvény igazsága azt követelte, hogy a pokolba kerülj. A törvény pedig igaz. De Jézus szeretett téged. Szeretett volna megváltani téged, ezért Isten Őt, a Fiát tehelyetted küldte oda, hogy a te helyedet töltsse be. Ezért a törvény által keletkezett bűnnek az árát Jézus Krisztus fizette meg.

Amikor a törvény azt mondta, hogy: *bűnös*, akkor Jézus az én és a te helyedre lépett, és a törvény őt nevezte bűnösnek! Ezért Jézus Krisztus vitte el az én bűnösségemet, és a tiédet. És minden elítélhető dolgot, amit tettél, gondoltál, vagy mondtál valaha is, és fogsz mondani, elvitte, elhordozta magán! Mert Őrá helyeztetett! Ez által a törvény igazságát betöltötte.

Isten követelménye tehát teljes volt. Isten igazságossága teljes volt, ezért az Isten az ítéletet végrehajtotta. A kereszten végrehajtott véráldozat elegendő volt.

Ezért amikor én Jézushoz megyek, és elhibázom, és a sátán odamegy Isten elé, és azt mondja, hogy: *látod, újra hibázott!* Isten azt mondja, hogy: *én ezért a bűnért már megfizettem. Meg tudok bocsátani neki!* Azt mondja Isten, hogy: *én ezért már megfizettem annak a személynek bármilyen bukása és helytelen cselekedetéért. Az embereknek a vétkeiért, rossz cselekedeteiért már megfizettem. Megbocsátok nekik!*

Ezért Isten meg tud bocsátani neked! Azért, mert a törvény igazsága teljes lett. És ez Istentől függött.

Az ördög annyit beszélhet, amennyit csak akar! Isten pedig azt válaszolja, hogy: *én megfizettem már az ő bűnéért, ő szabad!*

Jézus Krisztus meghozta a törvények igazságának teljességét. Ezért a sátán nem tud engem kötözve magához tartani. Isten tehát magához vett engem kegyelemmel teljes helyre!

Az egész emberiség ebben a kegyeltségben van Isten előtt.

2Korinthus 5:17-21

„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, ímé, újjá lett minden. Mindez pedig az Istentől van, aki minket megbékéltetett magával a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát; Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek Igéjét. Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne miáltalunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel. Mert azt, aki bünt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.”

Én tehát azért lettem Isten igazságosságában teljes, mert Ő megbocsátott nekem!

Amikor neked Isten megbocsátott, ez a megbocsátás teljes volt. Isten elfelejti a bűneinket. A Biblia mondja, hogy: *többet nem emlékezem a bűneidre!* Olyan távol veti tőlünk a bűneinket, mint a Kelet a Nyugattól.

Amikor Isten rád tekint, akkor csak azokra a jó dolgokra emlékszik, amelyeket tettél az életedben. Nincs egyetlen egy rossz dolog sem, amelyre Ő tekintene, mert elfelejtette, ezért csak a jóságodat és a kedvességedet látja. Csak azt a szeretet látja, ahogy te Őt szereted. Semmi mást! Egyetlen egy rossz dolgot sem tart veled kapcsolatban! Egyetlen egy rossz dologra sem emlékszik, mindent megbocsátott!

Tehát a kegyelem helyére hozott minket. Kegyeltség helyére jöttünk.

Amikor tehát a testünket elhagyjuk, és a halálunkat követően a mennyország felé irányulunk, akkor Isten csak a jót látja bennünk. Azért lettünk Istennek a kegyeltjei, mert Isten keresztre feszítette a mi óemberünket is Jézus Krisztussal.

Jézus megtanítja, hogy hogyan éljünk. Egy magasabb törvényt adott nekünk.

Mózes azt tanította, ha gyilkolsz, akkor bünt követtél el. Jézus pedig azt mondja, hogy ha valakit gyűlölsz, akkor már meggyilkoltad. Tehát Jézus még szigorúbb lett!

Jézus azt is tanítja, hogy emberek mellé állva lehetetlen, de *Isten* mellé állva minden lehetséges.

Jézus Krisztus nem egy nagy köteg *törvényt* hagyott a számunkra, hanem a *kegyelembe* hozott minket.

János 1:17

„Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.”

A kegyelem teljessége Jézus által jött!

Ezért mondta Jézus azt annak az asszonynak, akit házasságtörésen kaptak, hogy: *én sem ítélek el!*

Mondhatnánk példának, hogy Istennél ugyanolyan kegyeltségben állsz, mint ahogy hazamész a szülőházba, és ott a szüleidnek a kedvence vagy.

Természetesen a Biblia azt tanítja, hogy a férj a feje a háznak. Azt is tanítja viszont a Biblia, hogy a férjnek úgy kell szeretnie a feleséget, mint ahogy Krisztus szereti a gyülekezetét. Ha a férj nem úgy szereti a feleséget, mint ahogy Krisztus az Egyházát, akkor a feleség nem köteles engedelmeskedni.

Mert ha ez nem így igaz, akkor visszamegyünk a törvény alá.

A keresztények pedig mindenből törvényt hoznak, amiben csak mozdulnak. Ez az igazság! Még azt is előírják, hogy hogyan öltözködjünk, és hogyan fésüljük a hajunkat!

Tehát az imádságnak is megvan a maga helye, de nem azért imádkozunk, mert kell, mert kötelező, hanem azért, mert a szívünkől jön ez a vezetés. Tehát nem törvényből, hanem azért, mert a szívem diktálja!

Például Isten jelenlétéért imádkozni az alkalmakon – Isten úgyis ott van.

Lukács 16:16

„A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig voltak: attól fogva az Isten királysága hirdettetik, és mindenki erőfeszítéssel próbál bejutni abba.”

Keresztelő János, és a próféták, és a törvény addig voltak érvényben, amíg nem jött Jézus.

Miért kellene akkor még több törvényt hozni most? Miért kellene törvények alá helyezni a keresztényeket? Ez a mi nagy problémánk!

Róma 3:19-21

„Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak; hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék. Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Őelőtte: mert a bűn ismerete a törvény által van. Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták;”

A törvény tehát a bűn felismerését hozza.

Érezted már valaha az életedben, hogy mint keresztény teljesen megbuktál? Azért van, mert a *törvény* alatt élsz. Ez a törvény dolga. A törvény által érezzük, hogy teljesen kudarcban élünk. A törvény az, amely büntudatot ébreszt bennünk.

Senki nem élt ember a földön, aki tökéletes volt, kivéve Jézust. Azért tudta betölteni a törvényt, mert Ő tökéletes volt.

A törvény tehát bűnössé tesz minket, ezért ne helyezd törvény alá a keresztényeket! Bátorítsd inkább őket, hogy Isten szabadságában éljenek!

Róma 3:20

„Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Őelőtte: mert a bűn ismerete a törvény által van.”

Ez a törvény: a bűn felismerése.

Tehát ha az imádkozásból egy törvényt készítesz, akkor a bűn ismeretét hoztad létre a magad számára - mert nem fogod tudni betartani.

Ezért ne hozz törvényeket a magad számára! Élj a kegyelemben, és ennek a szabadságában!

Mindig meg lehet határozni a törvényt! Mert a törvény mindig küzdelemmel jár. A törvény mindig a saját erőnkől való küzdelmeket hozza magával. A törvény mindig cselekedeteket hoz!

A törvény az, amelyik megmondja, hogy: *ezt és ezt kell tenni*. A törvény az, amely saját erőnkől való törekvéseket hoz: *én fogok valamit tenni ezzel kapcsolatban!*

Amikor viszont a kegyelem alá kerülünk - gondolkodhatunk, hogy: *akkor most mit tegyek*. Érzed néha, hogy: *valamit tennem kellene*.

Nagyon-nagyon furcsa állapot ez az Úrban! Mert Ő már mindent megtett értünk. Minden egyes szükségünket betöltötte. Nekünk dolgunk, hogy ebben a kegyelemben járjunk, és el tudjuk fogadni az Ő áldásait.

Minden mennyei áldással, szellemi áldással megáldott már minket!